

Sygn. akt VIII GC 27/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górska

Protokolant: Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2014 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko T. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. G. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 767.048,50 zł (siedmuset sześćdziesięciu siedmiu tysięcy czterdziestu ośmiu złotych pięćdziesięciu groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 709.623,22 zł (siedmuset dziewięciu tysięcy sześciuset dwudziestu trzech złotych dwudziestu dwóch groszy) od dnia 26 lutego 2014 roku;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 45.570 zł (czterdziestu pięciu tysięcy pięciuset siedemdziesięciu złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 27/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. G. kwoty 709.632,52 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 10.718,65 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 43.761,18 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 115.310,50 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 48.111,46 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 9.700,39 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 11.860,51 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 737,80 zł od dnia 30 czerwca 2006 r., 371,86 zł od dnia 30 czerwca 2006 r., 16.431,35 zł od dnia 7 lipca 2006 r., 1.178,70 zł od dnia 11 lipca 2006 r., 560,42 zł od dnia 19 lipca 2006 r., 4.940,04 zł od dnia 19 lipca 2006 r., 255.408,10 zł od dnia 19 lipca 2006 r., 11.995,50 zł od dnia 29 lipca 2006 r., 4.869,85 zł od dnia 11 sierpnia 2006 r., 4.611,60 zł od dnia 11 sierpnia 2006 r., 61.794,61 zł od dnia 12 sierpnia 2006 r., 9.940,78 zł od dnia 12 sierpnia 2006 r., 856,99 zł od dnia 17 sierpnia 2006 r., 25.885,66 zł od dnia 17 sierpnia 2006 r., 70.577,57 zł od dnia 26 sierpnia 2006 r., kwot: 42.699 zł, 7.217 zł, 5.400 zł, 72 zł, 1.800 zł i 236,98 zł oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że roszczenie dotyczy wymagalnych, nieprzedawnionych zobowiązań spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (...), zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 lutego 2012 r., zaopatrzonego klauzulą wykonalności. Obejmuje również koszty procesu zasądzone ww. wyrokiem, koszty procesu zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 października 2011 r., koszty procesu

zasądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2013 r., koszty postępowania klauzulowego zasądzone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 sierpnia 2013 r. Powódka wskazała, że należności nie zostały nigdy zapłacone, a egzekucja przeciwko spółce (...) okazała się bezskuteczna i została umorzona. Koszty zastępstwa prawnego ustalone zostały na 1.800 zł, zaś koszty postępowania egzekucyjnego obciążające tymczasowo wierzyciela – na 236,98 zł. Powódka wskazała, że pozwany od momentu wpisu spółki do rejestru jest jedynym członkiem zarządu spółki. Jako podstawę roszczenia powódka wskazała art. 299 § 1 k.s.h.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Pozwany zaprzeczył, aby spełnione zostały przesłanki z art. 299 k.s.h. Odpowiedzialność za zobowiązania ponosi spółka (...), zaś kierowanie roszczeń do pozwanego uzasadnione byłoby jedynie w przypadku stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Bezskuteczność nie jest jednakże jedynym warunkiem, jaki musi zostać spełniony. O odpowiedzialności nie przesądza również sam fakt bycia członkiem zarządu, lecz należyta staranność w wypełnianiu powierzonych obowiązków. W ocenie pozwanego nie można mu zarzucić, że nie dochował należytej staranności w zakresie złożenia lub niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Ponadto powódka nie wykazała istnienia związku przyczynowego pomiędzy sprawowaniem funkcji członka zarządu przez pozwanego a szkodą. W ocenie pozwanego zachodzą nadto przesłanki, które zwalniają go od odpowiedzialności. Sytuacja majątkowa spółki nie uzasadniała złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości - od 31 marca 2013 r. działalność spółki pozostaje zawieszona. Ponadto pozwany należycie wywiązywał się ze swych obowiązków związanych ze sprawozdawczością, nie odnotował nadto sytuacji w której okazałoby się, że spółka nie jest w stanie zaspokoić swoich wierzycieli. Nadto nawet w razie przejściowej utraty płynności finansowej istnieje szansa na zmianę sytuacji. Pozwany zaprzeczył również, aby w razie zgłoszenia stosownego wniosku powódka mogłaby uzyskać zaspokojenie. Jedynie dalsze funkcjonowanie spółki mogło się przyczynić do zmniejszenia rozmiaru wierzytelności powódki, a ogłoszenie upadłości jedynie przyczyniłoby się do powiększenia szkody. Przy tym zakończenie postępowania egzekucyjnego nie przesadza o tym, że niemożliwe będzie zaspokojenie się z majątku spółki w przyszłości, wierzyciel może ponowić bowiem wniosek po podjęciu aktywności gospodarczej przez spółkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 lutego 2012 r., w sprawie o sygn. akt XVI GC 728/10 zasądzone na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną w W. od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 709.623,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 10.718,65 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 43.761,18 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 115.310,50 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 48.111,46 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 9.700,39 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 11.860,51 zł od dnia 29 czerwca 2006 r., 737,80 zł od dnia 30 czerwca 2006 r., 371,86 zł od dnia 30 czerwca 2006 r., 16.431,35 zł od dnia 7 lipca 2006 r., 1.178,70 zł od dnia 11 lipca 2006 r., 560,42 zł od dnia 19 lipca 2006 r., 4.940,04 zł od dnia 19 lipca 2006 r., 255.408,10 zł od dnia 19 lipca 2006 r., 11.995,50 zł od dnia 29 lipca 2006 r., 4.869,85 zł od dnia 11 sierpnia 2006 r., 4.611,60 zł od dnia 11 sierpnia 2006 r., 61.794,61 zł od dnia 12 sierpnia 2006 r., 9.940,78 zł od dnia 12 sierpnia 2006 r., 856,99 zł od dnia 17 sierpnia 2006 r., 25.885,66 zł od dnia 17 sierpnia 2006 r., 70.577,57 zł od dnia 26 sierpnia 2006 r. oraz 42.699 zł tytułem kosztów procesu (pkt 1 i 2 wyroku).

Wyrok jest prawomocny. Postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. wyrok został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w zakresie punktu 1 i 2.

Dowód:

- wyrok z dnia 22.02.2012 r. z uzasadnieniem k. 11-18
- wyrok z dnia 22.02.2012 r. z klauzulą wykonalności k. 20-21

Spółka (...) wystąpiła przeciwko powódce z powództwem o zapłatę kwoty 2.310.000 zł. Toczące się przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt VIII GC 954/09 postępowanie zakończone zostało wyrokiem z dnia 17

października 2011 r. Na jego mocy powództwo zostało oddalone, a nadto od spółki (...) na rzecz powódki zasądzono kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

Spółka (...) wywiodła apelację od powołanego orzeczenia. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2013 r. (sygn. akt I ACa 646/12) apelacja została oddalona, a nadto od spółki na rzecz powódki zasądzona została kwota 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (pkt 2).

Postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 sierpnia 2013 r. wyrokowi Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 października 2011 r. w zakresie punktu 2 oraz wyrokowi Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2013 r. w zakresie punktu 2 nadana została klauzula wykonalności. Nadto na rzecz powódki zasądzono od spółki (...) kwotę 72 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania z wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Dowód:

- wyrok z dnia 17.10.2011 r. z klauzulą wykonalności k. 23-24

Pismem nadanym w dniu 22 sierpnia 2013 r. powódka wniosła o wszczęcie i prowadzenie egzekucji z majątku dłużnika – spółki (...), w celu wyegzekwowania świadczeń objętych tytułami wykonawczymi w postaci: prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wydanego w sprawie o sygn. akt XVI GC 728/10, prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wydanego w sprawie o sygn. akt XVI GC 954/09, prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wydanego w sprawie o sygn. akt I ACa 646/12 oraz postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 sierpnia 2013 r.

Dowód:

- wniosek o wszczęcie egzekucji k. 26-30

- potwierdzenie nadania k. 31

- potwierdzenie odbioru k. 32

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. KM 1441/13 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie ustalił i przyznał powódce, reprezentowanej przez radcę prawnego, koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 1.800 zł.

Następnie postanowieniem z dnia 19 grudnia 2013 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W uzasadnieniu wskazano, że dłużnik nie figuruje w ewidencji jako właściciel, współwłaściciel czy użytkownik wieczysty nieruchomości, właściciel pojazdu mechanicznego. Nie przysługują mu wierzytelności z tytułu zwrotu/nadpłaty podatku. Egzekucja z rachunku bankowego okazała się bezskuteczna, a czynności terenowe nie doprowadziły do ustalenia składników majątku spółki. Jednocześnie koszty postępowania egzekucyjnego zostały ustalone na 236,98 zł. Koszty te tymczasowo poniósł wierzyciel co do kwoty 208,62 z k, w związku z czym powódka została wezwana do zapłaty kwoty 28,36 zł.

Wpłaty kwoty 28,36 zł powódka dokonała w dniu 20 grudnia 2013 r.

Dowód:

- postanowienie z dnia 26.08.2013 r. k. 34-35

- postanowienie z dnia 19.12.2013 r. k. 37-38

- potwierdzenie przelewu k. 40

Pozwany T. G. pełni funkcję prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nieprzerwanie od momentu zarejestrowania spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym, to jest od 25 maja 2001 r. Z dniem 31 marca 2013 r. spółka zawiesiła wykonywanie działalności.

Dowód:

- odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 42-46

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez powódkę, w tym tytułów wykonawczych, postanowień komornika sądowego i odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego. Pozwany nie kwestionował powyższych dokumentów i ich treści, zaś Sąd również nie powziął wątpliwości co do ich prawdziwości.

Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego, zawnioskowany w odpowiedzi na pozew. Na mocy zarządzenia z dnia 5 maja 2014 r. pozwany został wezwany w celu przesłuchania w charakterze strony, pod rygorem pominięcia dowodu z zeznań. Wezwanie zostało doręczone prawidłowo w dniu 12 maja 2014 r., lecz pozwany nie stawił się na rozprawie w dniu 20 sierpnia 2014 r. Powyższe skutkowało zatem pominięciem dowodu z jego zeznań.

Powództwo zostało oparte na przepisach art. 299 § 1 i 2 k.s.h. Zgodnie z powołanymi uregulowaniami jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania (§1). Członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody (§2). Wykazanie przesłanek odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki wymienionych w §1 spoczywa - zgodnie z ogólną zasadą rozkładu ciężaru dowodu - na stronie powodowej.

Badając przesłanki określone w art. 299 § 1 k.s.h. Sąd w pierwszej kolejności uznał, że spełniona została podstawowa przesłanka, określona w tym przepisie, jaką jest bezskuteczność egzekucji. W orzecznictwie wskazuje się, że ustalenie przewidzianej przesłanki może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2003 r., sygn. V CKN 416/01, opubl. w OSNC 2004, nr 7-8, poz. 129; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2008 r., sygn. V CSK 527/07, Lex nr 395215). Dowodem bezskuteczności egzekucji jest w szczególności postanowienie komornika o umorzeniu postępowania, ale także wszelkie inne dowody wskazujące, że w danej sytuacji nie jest realne uzyskanie zaspokojenia przez wierzyciela z pozostałego jeszcze majątku spółki. Analizowaną bezskuteczność egzekucji strona powodowa wykazała postanowieniem komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 19 grudnia 2013 r., z którego wynika że nie ustalono majątku spółki (...), z którego mogłaby być skutecznie prowadzona egzekucja. Treść dokumentu wskazywała również na to, że komornik podjął czynności zmierzające do ustalenia składników majątku spółki i nie zakończyły się one pozytywnym efektem. W tym kontekście należałoby przyjąć, iż powódka wykazała, iż skierowana do majątku spółki egzekucja okazała się bezskuteczna.

W odpowiedzi na pozew pozwany powoływał się na fakt zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę (...) i podnosił, że powódka mogłaby zaspokojenie po podjęciu aktywności przez spółkę. Powyższe twierdzenia nie mogą skutecznie podważać ustaleń dotyczących bezskuteczności egzekucji, a wynikających z postanowienia komornika sądowego. Po pierwsze bowiem pozwany nie podnosił, aby egzekucja nie była prowadzona w sposób staranny i jedynie jakiegokolwiek uchybienia w ww. zakresie były przyczyną braku uzyskania zaspokojenia. Po wtóre, pozwany w odpowiedzi na pozew ograniczył się do samych twierdzeń, nie popierając ich żadnymi dowodami. Nie można uznać za wystarczające w tym zakresie samo zaprzeczenie twierdzeniom powódki. Art. 3 k.p.c. stanowi bowiem, że strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać

dowody. Wedle art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. W praktyce sądowej przyjmuje się, że nie można odpowiadając na pozew twierdzić, że nie zgadzając się z pozwem, przeczy się wszystkim faktom powołanym przez powoda, poza tymi, które wyraźnie się przyzna. Fakty i dowody związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi się pozwany nie zgadza powinien on wskazać, jeśli ma to służyć obronie jego racji, powinien się on ustosunkować do twierdzeń strony powodowej (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. III CSK 341/08, Lex nr 584753). Pozwany nie odniósł się w ogólnie do okoliczności związanych z bezskutecznością egzekucji, zaś jego twierdzenia dotyczące ewentualnego zaspokojenia w przyszłości nie zostały wykazane.

Nie budzi również wątpliwości okoliczność, że pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółki (...). Z konstrukcji art. 299 § 1 k.s.h. wynika, że członek zarządu ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki istniejące w czasie pełnienia przez niego funkcji, o ile w tym czasie wystąpiły przesłanki upadłości, a nie zgłoszono wniosku o jej ogłoszenie. Pozwany, według treści rejestru, pełni funkcję prezesa zarządu spółki „(...)” od momentu jej rejestracji w 2001 roku aż do chwili obecnej. Był zatem członkiem opisywanego organu spółki w momencie powstania zobowiązań spółki, wynikających z dołączonych do pozwu tytułów wykonawczych. Pozwany nie kwestionował powyższej okoliczności. Wynikała ona również z dołączonego przez pozwanego do odpowiedzi na pozew odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego.

Z §2 art. 299 k.s.h. wynika, że członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności, jeśli wykaze, że we właściwym czasie doszło do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub wszczęto wobec niej postępowanie układowe, bądź wykaze, że choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (lub nie wszczęto postępowania układowego), to miało to miejsce nie z jego winy, bądź też, że choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (lub nie wszczęto postępowania układowego), to wierzyciel nie poniósł z tego tytułu szkody.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał ewentualnych przesłanek egzoneracyjnych, wskazanych w powołanym uregulowaniu. Ograniczył się w tym zakresie jedynie do twierdzeń, nie przedstawiając żadnych dowodów dla ich wykazania. Z tej przyczyny nie mogły zostać uwzględnione argumenty pozwanego dotyczące jego starannego działania czy braku podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Pozwany nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych dla poparcia twierdzeń dotyczących braku winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, braku podstaw do uznania, że spółka utraciła płynność finansową. Nie zasługiwały na aprobatę również twierdzenia pozwanego prowadzące do wniosku, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie spowodowało żadnej szkody po stronie wierzyciela, a to z uwagi na rzekomą możliwość uzyskania zaspokojenia przez powódkę po podjęciu aktywności gospodarczej przez spółkę (...). Pozwany, jako że z powołanych okoliczności wywodził korzystane dla siebie skutki prawne, obowiązany był je wykazać. Same twierdzenia i zaprzeczenie nie są równoznaczne dowodzeniu. Z tego względu Sąd przyjął, że powódka wykazała istnienie przesłanek odpowiedzialności pozwanego na gruncie art. 299 k.s.h.

Z podanych powyżej względów powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie. Sąd uznał, że powódce przysługuje względem pozwanego roszczenie w wysokości żądanej należności głównej, to jest co do kwoty 767.048,58 zł. Na powyższą kwotę składa się kwota 709.623,52 zł i 42.699 zł zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 lutego 2012 r. (należność główna i koszty), 7.217 zł tytułem kosztów procesu zasądzone na rzecz powódki wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 października 2011 r., 5.400 zł tytułem kosztów postępowania zasądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2013 r., 72 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania z wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym i 236,98 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego.

Sąd nie uznał jednak za uzasadnione w całości żądania powódki w zakresie odsetek, co stanowiło przyczynę oddalenia powództwa w części. Przyczyną powyższego było przyjęcie, że roszczenie skierowane przeciwko członkowi zarządu ma charakter odszkodowawczy. Co za tym idzie brak jest bezpośredniego przełożenia pomiędzy terminem opóźnienia w jaki popadła spółka (...), której pozwany był członkiem zarządu, a terminem opóźnienia samego członka zarządu – pozwanego, który odpowiada za szkodę wywołaną niezgłoszeniem wniosku o upadłość we właściwym terminie.

W przypadku spółki terminy opóźnienia wynikają z tytułów wykonawczych dołączonych do pozwu, gdzie określono termin początkowy naliczania odsetek.

Podkreślić zaś trzeba, że roszczenie wobec członka zarządu określone w art. 299 k.s.h. powstaje w zasadzie w chwili bezskuteczności egzekucji wierzytelności objętej prawomocnym tytułem egzekucyjnym wystawionym przeciwko spółce, z reguły bowiem już wtedy, gdy egzekucja okaże się bezskuteczna, wierzyciele spółki dowiadują się o szkodzie i osobie odpowiedzialnej do jej naprawienia. Termin spełnienia takiego świadczenia odszkodowawczego nie jest jednak oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania. Wymagalność roszczenia należy więc określić zgodnie z art. 455 k.c., a zatem niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania i dopiero od dnia wymagalności świadczenia wierzyciel może, zgodnie z art. 481 k.c., żądać odsetek za opóźnienie w jego spełnieniu (uchwała SN z dnia 7 grudnia 2006r., sygn. akt III CZP 118/06, opubl. w OSNC 2007r., nr 9, poz. 136).

Stąd wniosek, że o opóźnieniu pozwanego można mówić dopiero wtedy, kiedy zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, dotyczącymi terminów wymagalności, popadł on w opóźnienie, to jest dopiero od wezwania go do zapłaty roszczenia odszkodowawczego. Co do zasady nie jest wykluczone, aby szkoda, którą poniosła powodowa spółka wskutek niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości obejmowała również odsetki za opóźnienie, których nie udało się wyegzekwować od samej spółki. Wówczas jednak strona powodowa winna obliczyć wartość tych odsetek, ująć je w postaci kwotowej i wezwać pozwanego do zapłaty tak wyliczonej szkody, obejmującej również odsetki. W niniejszej sprawie powódka jednak tego nie uczyniła.

Sąd nie znalazł dowodu na to, aby pozwany był przed złożeniem pozwu wzywany do zapłaty tej należności, która jest przedmiotem pozwu. Powódka nie przedłożyła takiego wezwania – ani obejmującego należność główną, ani skapitalizowane odsetki. Z tych względów Sąd uznał, że pozwany popadł w opóźnienie dopiero z chwilą doręczenia mu odpisu pozwu, co nastąpiło w dniu 25 lutego 2014 r. (dowód doręczenia k. 74). Dopiero od tej daty zasądzone zostały od pozwanego odsetki od tej części należności głównej, od której powódka domagała się odsetek (to jest od kwoty 709.423,52 zł). W pozostałym zakresie żądanie zasądzenia odsetek zostało oddalone.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparte zostało na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. Konsekwencją uwzględnienia powództwa co do całości należności głównej było obciążenie kosztami niniejszego postępowania pozwanego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzoną na rzecz powódki kwotę 45.570 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 7.200 zł (ustalone na podstawie §6 pkt 7 w zw. z § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t. jedn. Dz. U. 2013, poz.490), opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (k. 56) oraz opłata sądowa od pozwu w wysokości 38.453 zł (k. 60 i 69).